

af aandssvage, som maa antages i særlig Grad at trænge til Anstaltsforsorg, og som Aandssvagevæsenet derfor har særlig Interesse i, vil saaledes blive holdt udenfor.

Der ses derfor ingen Grund til at opretholde den i 1927 indførte, mod Lovens System stridende Særregel, saa meget mindre som denne Særbestemmelse i den valgte Form principielt er utilfredsstillende, fordi den for aandssvage bestemmer, at disse vel ikke helt udelukkes fra Forsikringen, men at de kun ikke faar Rente paa Grund af Aandssvaghed, medens Reglen for alle andre Personer, — derunder en Række, hvis Tilstand af andre Grunde end Aandssvaghed meget vel kan betinge eller nødvendiggøre Anstaltsforsorg — er den naturlige, at naar de først er optaget i Forsikringen, er de ogsaa berettiget til at faa deres hele Helbredstilstand taget i Betragtning ved Invaliditetsbedømmelsen.

Af de anførte Grunde har man ment at maatte opretholde den i 1921 og 1924 fastslaaede Ordning, hvorefter alle Grupper stilles ens med Hensyn til Indtrædelse i Forsikringen og Opnaelse af Rente.

Lovforslagets Stk. 3—5 svarer til Invalideforsikringslovens § 1, Stk. 4—6.

Regler svarende til Invalideforsikringslovens § 1, Stk. 1, 7 og 8 findes i Lovforslagets § 1.

Til § 37.

Medens kun de Medlemmer af statskontrollerede Sygeforeninger, der er overgaaet til disse fra anerkendte Sygekasser, ifølge Invalideforsikringslovens § 2 har Adgang til at fortsætte Invalideforsikringen, fastslaaes det nu i denne Paragraf, at enhver, der er nydende Medlem eller — under Forudsætning af, at Alders- og Helbedsbetingelserne er opfyldt — bidragydende Medlem i en statskontrolleret Sygeforening, samtidig er forsikret mod Invaliditet og berettiget til Aldersrente. Med Hensyn hertil henvises iøvrigt til de indledende Bemærkninger under *a*.

I denne Forbindelse finder man Anledning til at gøre opmærksom paa, at Beboere i de — forøvrigt yderst faa og smaa — Omraader, for hvilke der ikke er oprettet en anerkendt Sygekasse, maa være henvist til at benytte den heromhandlede Adgang til at sikre sig Ret til at opnaa Invaliderente og Aldersrente.

Bestemmelserne i Invalideforsikringslovens § 2 er iøvrigt overflødiggjort af den almindelige Bestemmelse i Forslagets § 36, idet det af denne følger, at alle Medlemmer af Sygekassernes Afdelinger for bemedlede

og alle bidragydende Medlemmer, der er optaget i Henhold til § 8, Stk. 2, er invalideforsikret.

Til § 38.

Stk. 1 svarer til Invalideforsikringslovens § 3, idet man dog i sidste Linie har udeladt Ordene: »i tilsvarende Aldersklasse«. Disse Ord, der blev indsat i 1927, var i direkte Strid med Invalideforsikrings Princip og betød desuden en væsentlig Skærpelse af det oprindelige Sammenligningsgrundlag og vanskeliggjorde det meget at tildele Rente til en Gruppe Invalidler, som i særlig Grad trænger til den, nemlig de Aldersklasser, der ligger nærmest forud for det 65. Aar, hvor Retten til Aldersrente indtræder. Kun hvis man ophæver den nævnte Skærpelse, vil det kunne forsvares at opretholde en saa høj Alder som 65 Aar som Begyndelsesalder for den Rente (Aldersrente), der tildeles uden Undersøgelse af Erhvervsvevnen. Dertil kommer, at Tilføjelsen af de paagældende Ord i høj Grad har vanskeliggjort Invalideforsikringsraadets Afgørelser. For det første tvinger den saaledes affattede Bestemmelse Raadet til i Rentesaerne at bedømme efter flere forskellige Sammenligningsgrundlag, som indbyrdes er svære at holde ude fra hinanden, hvilket afgjort er vanskeligere end at administrere efter kun et enkelt Sammenligningsgrundlag. Dertil kommer Vanskeligheder ved Kontrollen med Rentenydere. Strengt gennemført maa Bestemmelsen medføre, at Raadet for de ældre Aldersklassers Vedkommende maa optage Sagerne til Kontrol alene paa Grundlag af, at der er forløbet en vis Tid siden Kendelsens Afgivelse, idet Sammenligningsgrundlaget for hvert Aar er danelde og Grundlaget for Opretholdelsen af Raadets Invaliditetskendelse i tilsvarende Grad tvivlsomt. — Man har derfor anset det for paakrævet at udelade de omhandlede Ord.

Stk. 2. I dette Stykke har man som Betingelser for at opnaa Invaliderente og Aldersrente optaget Bestemmelser, der til dels svarer til de Betingelser, som nu er fastsat i Aldersrentelovens § 2. Med Hensyn til de under de enkelte Numre opførte Betingelser bemærkes nærmere følgende:

ad Nr. 1: Denne Betingelse — at vedkommende ikke paa nærmere angivet Maade har bragt sig selv til at opfylde de i § 41 fastsatte økonomiske Betingelser — svarer til, hvad der gælder ifølge Aldersrentelovens § 2, Stk. 1, Nr. 2, jfr. § 2, Stk. 2. Da Forslagets § 41 nu ogsaa opstiller økonomiske